

i Henseende til det finansielle Spørgsmaal har det altid viist sig, at der er en haabløs Forskiel i Opfattelsen hos det andet Thing og de Grundtæntinger, som dette Thing tidligere har vedkjendt sig. Der kan jo for det Første ikke blot blive Tale om Uenighed i Henseende til Kvantiteten af Indtægtsformindskelse, eller i det Hele taget Kvantiteten af det finansielle Resultat, som Goldloven vil medføre, men der har ogsaa været Uenighed mellem Thingene fra tidligere Tid med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes Dækning skal tilveiebringes, og dernæst i Henseende til Spørgsmaalet om, hvornaar Dækningen skal voteres, idet vi have fastholdt, at vi kunne ikke gaa med til nogen Indtægtsformindskelse, uden at vi samtidig votere de Love, som skulde dække den Del af Formindskelsen, som man finder bør dækkes ved andre Love. Det er paa disse tre finansielle Punkter, at Uenigheden har været til Stede, naar vi have behandlet Forslaget, og vi ere Gang efter Gang standsede særlig foran disse Bønsøgeligheder. Nu mener jeg, at det private Initiativ, naar det vil sætte sig i Bevægelse for at optage dette Spørgsmaal, kun har en fornuftig Grund til at gjøre det, dersom der paa de Punkter, som have været Hovedstridspunkterne mellem Thingene, er foregaaet saadanne Forandringer, at man kan sige: Nu kunne vi begynde Forhandlingen paany i den tredje og fjerde Serie med Haab om bedre Udfald end tidligere, fordi der nu paa de Punkter, som have været Stridspunkterne, er foregaaet saadanne Meningsforandringer, at der aabner sig Mulighed for den Forstaaelse, som det ikke tidligere har været muligt at tilveiebringe. Ellers forekommer det mig, at det er ligefrem uehdigt, ja, til en vis Grad usforvarligt at tage Spørgsmaalet op paany; thi det er berettiget, at de Næringsdrivende sige: Naar det har viist sig Gang efter Gang, at der ikke er Mulighed for en Ændring, lad os saa være fri for disse fortatte resultatløse Goldlovsforhandlinger, som kun bringe Forstyrrelse og Uro ind i vor Virksomhed. Er der ikke videre Udsigt nu, end der var tidligere, saa finder jeg ikke, at det hveken for Sagens Skyld eller for de næringsdrivende Medborgeres Skyld egentlig er forspantligt at begynde paa en Forhøvelse eller Sjæntagelse af den samme haabløse Forhandling.

Naar jeg nu spørger om, hvorledes da det foreliggende Lovforslag stiller sig i Henseende til disse finansielle Spørgsmaal, saa vil det af Betænkningen ses, at man i finansiell Henseende gaar ud fra, at der ikke bør søges Dækning for Krigsstatbeløbet, men

kun for de Medsættelser, som overstige dette Beløb. Altsaa, Krigsstaten skal paa Forhaand udliveres, opgives, og først naar det har fundet Sted, forhandle vi videre om Medsættelser. Vi forhandle altsaa paa Grundlag af den bestaaende Indtægt med Fradrag af Krigsstaten. Men naar jeg nu spørger: Hvor stor er da Krigsstaten, saa ser jeg af Betænkningen, at man forudsætter, at Krigsstaten er 3½ Million. Den samlede Indtægtsnedgang skal være 7 Millioner, og man skal her kunne disponere over henimod Halvdelen uden Dækning, medens der for noget over Halvdelen vil være at tilveiebringe Kompensation. Altsaa, saavidt jeg skønner, beregner man Krigsstaten til 3½ Million. Jeg tilstaar, at jeg ser ikke, hvorledes man kommer til dette Resultat. Jeg maa anse det for en ligefrem Feilregning, som her har fundet Sted. Af det sidste Overlag over Indtægten vil man finde, at Indførselsstolpen i Genhold til Lov af 5te August 1864 beløber sig med Fradrag af Godtgjørelse til 2,475,000 Kr. Det er altsaa omtrent 2½ Million, og jeg maa ligefrem antage, at man har regnet 1 Million Kr. for meget ved Krigsstatbeløbet. Feilregningen maa jeg antage er fremkommen derved, at man har medregnet en Bestanddel af Krigsstaten, som ikke længere eksisterer, nemlig Krigsafgiften for Brændevin. Det maa jo erindres, at den eksisterer ikke mere, idet den er bortfalden ved Lov af 1ste April 1887 § 52, som siger, at Lov af 5te August 1864 om en Krigsstat paa Brændevinsbrændingen m. m. §§ 1—4 er ophævet fra den Tid, da nærværende Lov træder i Kraft. Med andre Ord, Krigsstatmærket er taget af Brændevinsafgiften; nu have vi kun den regelmæssige Indtægt heraf, og naar man taler om, at der her endnu bestaar Krigsstat, regner man feil. Det vil erindres, at samtidig med, at denne Lov blev givet, ophævedes Skibsafgiften for Udgaaende, og forsaavidt har der altsaa paa dette Omraade fundet en Ordning Sted, hvorved man har optaget Krigsstaten paa Brændevin som en Bestanddel af den ordinære Bestatning. Man maa altsaa ikke tale mere om en Krigsstat paa 3½ Mill., det, som man kan tale om, er kun en Krigsstat paa 2½ Mill. Forsaavidt fastholder jeg altsaa, at selv fra det Udgangspunkt, at man siger: Krigsstaten maa fradrages, kan man ikke fradrage den Andel, der er optaget som Bestanddel af den ordinære Bestatning, og som Krigsstatmærket er taget bort fra; der bliver kun tilbage den anden Del. Man kan ikke baade opkræve Skibsafgiften for Udgaaende og derfor saae Vederslag og bag efter sige: Nu regne vi, som om denne Ord-